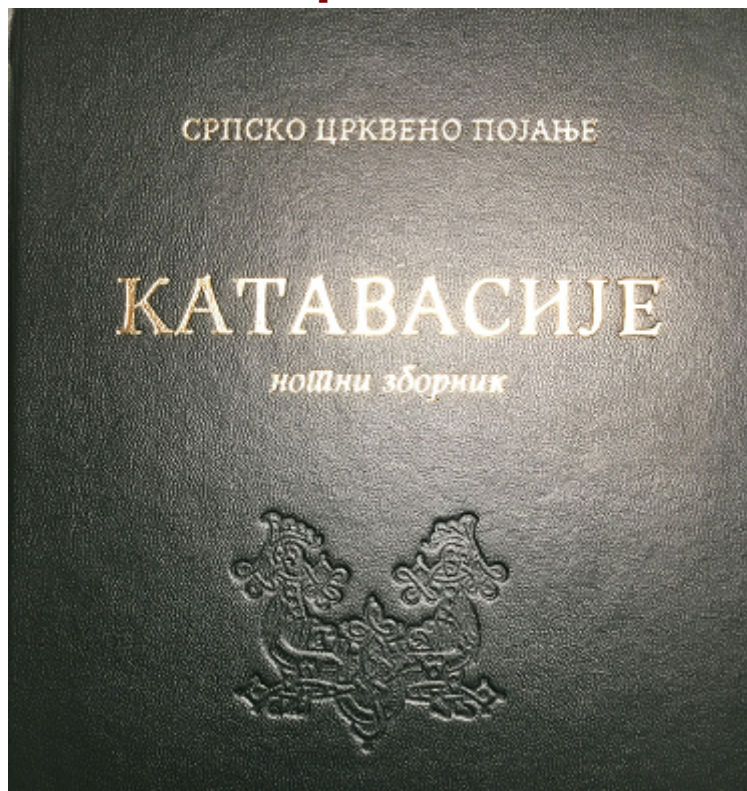

Катавасије, нотни зборник

Почетком децембра 2018. године изашао је из штампе нови нотни зборник српског народног црквеног појања. Захваљујући посвећеном раду др Предрага Ђоковића, по први пут у српској историји, на једном месту, објављени су нотни записи минејских, триодских и пентикостарских катавасија. Књига је објављена по благослову Његове Светости Патријарха српског Иринеја у издању Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве. Тврдоукоричени тамнозелени зборник формата 25×17, има 156 страна и врло је згодан за практичну примену за певницом. Нотни текст је прегледан, а књига је типографски и графички опремљена квалитетним типографским писмима и традиционалним орнаментима из старих рукописних књига и са живописа српских средњовековних задужбина. Смењују се црвени и црни елементи што одговара духу старих српских штампаних књига. Зборник садржи деветнаест катавасија.

Основа овог нотног издања били су писани и усмени извори, као и богато теоријско, појачко и педагошко искуство самог приређивача. Аутор је консултовао нотне записе Корнелија Станковића, Стевана Мокрањца, Ненада Барачког, Бранка Цвејића и Стефана Ластавице. Упоредио их је са постојећом појачком праксом и са знањима која је стекао од свог учитеља

блаженопочившег Патријарха Павла. У обликовању нотног зборника Катавасије користио је и аудио записе појања данас блаженопочившег владике Саве (Српско појање у XX веку, Појачка ризница владике др Саве Вуковића, приредила Даница Петровић, Београд, 2013). Направио је синтезу настојећи да задржи неке већ заборављене старе појачке обрасце (развучене завршне формуле) и разноврсна мелодијска решења у појединим стиховима (у фус нотама). Једина дословно уврштена катавасија је Сретењска по запису Стевана Мокрањца. Текстови су на црквенословенском језику. На крају књиге дати су преводи на српски и поглавље „Кад се поје која катавасија“ из 18. главе Великог типика Василија Николајевића.

Новина овог нотног зборника у односу на постојећа издања српског народног црквеног појања јесте тоналност. Приређивач се ослањао на практичне потребе и лествично-мелодијске карактеристике гласа те је у зависности од врсте напева користио различите тоналне основе. Истовремено, у првој и деветој песми изнад нотног текста је солмизационим слоговима назначио (сугерисао) пратећи тон (исон) истичући у предговору да пратња не треба да буде у терцама већ једино на основном тону испод мелодије, што можемо али и не морамо прихватити. Овакав начин обележавања пратећег тона није раније примењиван у нотним издањима српског појања. Др Предраг Ћоковић истиче да је ова појачка књига намењена ученицима и студентима наших богословских училишта али и свима онима који воле и негују црквено појање. Дата је и интернет адреса на којој могу да се чују аудио записи објављеног нотног материјала са назнаком да се ради о снимку који није намењен јавном емитовању. На основу наведеног можемо рећи да Катавасије у редакцији др Предрага Ћоковића доносе један нови приступ нотном издаваштву црквеног појања. Примећујемо да се после дужег времена у нашој средини појавио појац и мелограф који је, захваљујући широком спектру знања и певничког искуства, успео да уједини и надогради традицију и постојећу праксу. Драго нам је што су иницијатори и покровитељи издања препознали квалитете др Ћоковића и омогућили штампање Катавасија.

Милица Андрејевић

СРПСКО ЦРКВЕНО ПОЈАЊЕ

КАТАВАСИЈЕ

ноћни зборник

приредио
Предраг Ђоковић